

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119365506
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119365506.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: Advokátska kancelária JUDr. Marcela Mašana, s. r. o. so sídlom Školská 257, 059 91 Veľký Slavkov, IČO: 36 858 935, zastúpeného JUDr. Mariánom Kollárom, advokátom so sídlom Mnoheľova 22, 058 01 Poprad, IČO: 31957285, proti žalovanému: Tatranská mliekareň a. s., so sídlom Nad traťou 26, 060 01 Kežmarok, IČO: 31 654 363, zastúpenému JUDr. Oldrichom Lejnárom, LLM, advokátom so sídlom Pri zastávke 940/1, 060 01 Kežmarok, IČO: 37113801, o zaplatenie 1.089,52 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Cb/50/2019-178 z 12.11.2021 a proti uzneseniu č.k. 8Cb/50/2019-223 z 19.4.2022, takto

rozhodol:

Mení uznesenie tak, že zrušuje rozsudok č.k. 8Cb/50/2019-178 z 12.11.2021 a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalobcu č.k. 8Cb/50/2019-178 z 12.11.2021 súd žalobu o zaplatenie 1.089,52 eur zamietol a vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vychádzal zo zistenia, že žalobou postúpenou Okresným súdom Banská Bystrica 6.11.2019 sa žalobca na žalovanom po uzavretí zmiernu v časti uplatnenej pohľadávky domáhal zaplatenia istiny vo výške uvedenej v záhlaví rozsudku s príslušenstvom a náhrady trov konania z dôvodu porušenia zmluvných povinností z mandátnej zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami.

Termín pojednávania vzal právny zástupca žalobcu na vedomie na pojednávaní 6.8.2021.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie neustanovili. Neprítomnosť neospravedlnili a nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Vo všeobecnej rovine súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalobcu sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Pripomína sa zásada, že práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a

následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalobcu, ktorý sa bez riadneho a včasného uvedenia dôvodu neustanovil na pojednávanie nariadené vo veci súdom prvej inštancie, hoci bol v priebehu konania riadne a včas výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť podľa ustanovenia § 278 CSP (pozri Stručný komentár, Civilný sporový poriadok - Jaroslav Krajčo, Eurounion, 2018, str. 353, Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/39/2018 z 28.3.2019, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 233/2019 zo 4.6.2019) tak, že žalobu zamietol. Žalobca totiž nerešpektoval povinnosti uložené súdom prvej inštancie podľa Článku 10 Základných princípov civilného sporového konania a tomu zodpovedala forma a výsledok konania. (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.2.2019 sp. zn. 7Co/17/2019).

Skutočnosť, že žalobca bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 278 Civilného sporového poriadku rozhodujúca (obdobne pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 z 22.11.2018, obdobne Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob/152/2019 z 5.12.2019).

Nie je ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na pojednávaní ani presvedčenie sporovej strany (jej zástupcu), že v prejednávanom spore by jej účasť viedla k prípadnej nehospodárnosti konania, (obd. Rozsudok NS ČR z 31.5.2012, sp. zn. 29Cdo/1940/2011). Uvedené platí o to viac, keď žalobca (ani jeho zástupca), hoc sú obaja profesionálni advokáti vôbec nezdôvodnili neúčasť na pojednávaní.

Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalobcu, prípadne jeho zástupcu na pojednávaní sa v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov vyššej inštancie považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania (resp. do otvorenia pojednávania vo veci samej).

Zamietnutie žaloby rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa ustanovenia § 278 CSP navrhol právny zástupca žalovaného.

Pretože však boli splnené predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, súd podľa ustanovenia § 278 CSP vyniesol tento druh skráteného rozhodnutia, ktorým žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že napadnutý rozsudok bol vydaný predčasne, bez toho, aby súd v zmysle § 187 CSP zabezpečil všetky požadované dôkazné prostriedky, na ktoré poukázal žalobca. Skutočnosť, že

na poslednom pojednávaní konanom 12.11.2021 o 09.00 hod. sa nezúčastnil žalobca, ako aj právny zástupca, súd nevyhodnotil objektívne v príčinnej súvislosti s nezabezpečením dôkazných prostriedkov, a to spisu Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 8Cb/26/2013 a obsahu advokátskeho spisu žalobcu, ktorý neoprávnenie zadržuje žalovaný.

Neprítomnosť žalobcu a právneho zástupcu bola ovplyvnená tým, že žalobcovi bolo dňa 11.11.2021 diagnostikované ochorenie A. s ukončením práceneschopnosti 30.11.2021. Právny zástupca žalobcu dňa 8.11.2021 vykonal ďalšiu poradu so žalobcom v sídle jeho advokátskej kancelárie. Po telefonickom oznámení žalobcu, že má diagnostikované ochorenie A. dňa 12.11.2021 v ranných hodinách, právny zástupca žalobcu z dôvodu zmeny svojho zdravotného stavu s príznakmi nevoľnosti a existencie zvýšenia telesnej teploty sa snažil telefonicky oznámiť túto skutočnosť okresnému súdu. V čase od 08.00 do 08.55 hod. nebolo možné sa dovolať do ústredia okresného súdu. Nakoniec oznámenie o nemožnosti žalobcu a právneho zástupcu zúčastniť sa na tomto pojednávaní oznámila asistentka právneho zástupcu podateľni súdu a následne aj asistentke zákonného sudcu. Treba preto spravodlivo vyhodnotiť túto skutočnosť, lebo objektívne nezavinením žalobcu a právneho zástupcu nebolo možné ich ospravedlnenie doručiť s väčším predstihom pred začatím pojednávania. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, súd prerušil pojednávanie za účelom prípravy verejného vyhlásenia rozsudku, avšak telefonické ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu zákonnému zástupcovi už nebolo oznámené.

Bolo povinnosťou súdu, aby vyhodnotil v tomto štádiu konania skutkový a právny stav v súlade s § 167 CSP. Podaná žaloba smerovala na zaplatenie sumy 4.234,91 eur s prísl., ktoré predstavovali trovy právneho zastúpenia žalobcu ako advokáta v konaní pod sp.zn. 8Cb/26/2013 vedenom na Okresnom súde Kežmarok. Právne zastupovanie v tomto konaní bolo predčasne ukončené žalovaným odvolaním udeleného plnomocenstva.

Dňa 2.6.2021 Okresný súd Kežmarok schválil zmier medzi žalobcom a žalovaným s tým, že žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 3.145,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 18.10.2018 do zaplatenia spolu s trovami konania v sume 899,- eur a predmetom konania zostala len suma 1.089,52 eur.

V ďalšom konaní bolo potrebné oboznámiť sa so spisom Okresného súdu Kežmarok 8Cb/26/2013, čo však súd už v konečnom dôsledku neurobil, aj keď za tým účelom odročil pojednávanie na 12.11.2021. Z toho vyplýva, že zákonný sudca a žalovaný zmarili možnosť žalobcu oboznámiť sa s obsahom uvedených dôkazov, čím zabránili žalobcovi objektívne preukázať zákonný nárok na priznanie uplatňovaných trov konania.

Ak by súd bol procesne zrealizoval pripojenie predmetného spisu, bolo by sa v tomto konaní objektívne preukázalo, že žalovaný účelovo nehovorí pravdu, lebo v uvedenom konaní 8Cb/26/2013 žalovaného zastupoval právny zástupca, ktorý musel byť uzrozumený s písomnými návrhmi zo 16.9.2015 a z 3.11.2015, ktoré zaslal žalobca na Krajský súd v Prešove v konaní pod sp.zn. 2Cob/94/2014 za účelom uplatnenia trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predovšetkým treba konštatovať, že predmetné odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie je prípustné v zmysle § 356 písm. b) CSP, pretože žalobca ako dôvod (okrem ďalších dôvodov uvedených v predmetnom odvolaní) uvádza aj okolnosť, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia – predmetného rozsudku pre zmeškanie.

V tejto súvislosti treba poukázať na ustanovenie § 278 CSP, z ktorého vyplýva, že na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

Odvolací súd je toho názoru, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na vydanie predmetného rozsudku pre zmeškanie, pretože právny zástupca žalobcu pred skončením pojednávania dňa 12.11.2021 predložil súdu ospravedlnenie týkajúce sa nemožnosti zúčastniť sa na tomto pojednávaní pre nepriaznivý zdravotný stav a možné ochorenie na A. XX.

V tejto súvislosti treba uviesť, že doktrína (pozri v tejto súvislosti Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Civilný sporový poriadok, Nakladateľství C.H.Beck, 2016, strana 1003 a nasl.) zastáva názor, že za včasné ospravedlnenie z účasti na pojednávaní možno považovať len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr na začiatku pojednávania. Tento názor však nemožno aplikovať mechanicky a bez prihliadnutia na konkrétne okolnosti prípadu a stav veci, ako bude nižšie poukázané.

Z obsahu spisu vyplýva, že ospravedlnenie (jeho telefonický záznam) právneho zástupcu žalobcu bolo súdu doručené o 09.50 hod., pričom pojednávanie bolo skončené o 09.55 hod., z čoho vyplýva, že ospravedlnenie právneho zástupcu žalobcu nebolo doručené pred začatím pojednávania, ale v každom prípade pred jeho skončením a rozhodnutím vo veci. Postup súdu prvej inštancie, ktorý toto ospravedlnenie neakceptoval, preto nemožno považovať za správny.

Uznesením č.k. 8Cb/50/2019-223 z 19.4.2022 súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č.k. 8Cb/50/2019-178 z 12.11.2021 a určil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v rozsahu 100 %.

Vychádzal zo zistenia, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity strany sporu v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalobcu sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Pripomína sa zásada, že práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalobcu/jeho právneho zástupcu, ktorý sa bez riadneho a včasného uvedenia dôvodu neustanovil na pojednávanie nariadené vo veci súdom prvej inštancie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Na tomto mieste sa poukazuje na ust. § 160 ods. 3 CSP.

Ak potom za danej situácie žalovaný na pojednávaní navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť podľa ustanovenia § 278 CSP (pozri Stručný komentár, Civilný sporový poriadok - Jaroslav Krajčo, Eurounion, 2018, str. 353, Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/39/2018 z 28.3.2019, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019 zo 4.6.2019) tak, že žalobu vo zvyšnej časti sporného nároku zamietol. Žalobca totiž nerešpektoval povinnosti uložené súdom prvej inštancie podľa Článku 10 Základných princípov civilného

sporového konania a tomu zodpovedala forma a výsledok konania. (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.2.2019 spis. zn. 7Co/17/2019).

Dôvodom, prečo súd nemal vyhovieť návrhu žalovaného na postup podľa ustanovenia § 278 písm. b) CSP bola podľa žalobcu i mimoriadna situácia a pretrvávajúce obmedzené fungovanie spoločnosti.

Pojednávania sa vykonávajú v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu len v nevyhnutnom rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým je Vyhláška č. 24/2021 Z. z. (ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z.). Tak ako vyplýva z dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu, to neznamená, že súdy nesmú uskutočňovať pojednávania, ale je opatrením, ktoré má vykonávanie pojednávania obmedziť na nevyhnutné minimum. Zároveň dôvodová správa výslovne uvádza, že v konkrétnom prípade je vecou úvahy zákonného sudcu, či dané pojednávanie vykoná alebo nie. Pojednávanie bolo 12.11.2021 uskutočnené pri aplikácii adekvátnych hygienických opatrení prijatých a dodržiavaných na Okresnom súde Kežmarok. Žalobca síce v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neargumentuje vyhláškou platnou v príslušnom znení ku dňu pojednávania, ale pokiaľ by aj takúto argumentáciu uplatnil je potrebné zdôrazniť, že žalobca zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov sa z uvedeného pojednávania riadne neospravedlnil a nikdy nevyjadril nesúhlas s konaním pojednávania. Túto argumentáciu dokonca neuplatnil ani v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

Z uvedeného dôvodu tak súd prvej inštancie, v situácii, kedy nedisponoval nesúhlasom žalobcu s uskutočnením pojednávania ani jeho ospravedlnením neúčasti na ňom, aplikujúc zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania, za splnenia zákonných procesných podmienok rozhodol správne kontumačným rozsudkom. (pozri Rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Cob/42/2021-193 z 11.1.2022).

Z Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. B. XXXXXX je zrejmé, že bolo vystavené 8.11.2021, v ďalšom, že žalobca bol uznaný za práceneschopného s účinnosťou k 8.11.2021 a že dôvodom práceneschopnosti bola diagnóza C..X, teda že žalobcovi bola potvrdená infekcia A. D. E..

Je preto nutné prisvedčiť názoru žalovaného, podľa ktorého tvrdenie žalobcu, že mu bolo uvedené ochorenie diagnostikované až 11.11.2021 je nanajvýš tvrdením nepreukázaným.

Obdobne súd vyhodnotil skutkové tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, podľa ktorého mal 8.11.2021 vykonať ďalšiu poradu so žalobcom v sídle advokátskej kancelárie žalobcu (JUDr. Mašana), ako i tvrdenie, podľa ktorého „po telefonickom oznámení žalobcu, že má diagnostikované ochorenie A. dňa 12.11.2021 v ranných hodinách právny zástupca z dôvodu zmeny svojho zdravotného stavu s príznakmi nevoľnosti a existencie zvýšenia telesnej teploty sa snažil telefonicky oznámiť túto skutočnosť okresnému súdu.“

Dôvodná je preto obrana žalovaného, podľa ktorej aj toto tvrdenie je vzhľadom na vyššie uvedené fakty spochybniteľné, keďže žalobca JUDr. Mašan bol, alebo mal byť od 8.11.2021 v karanténe, čiže k žiadnemu osobnému stretnutiu medzi JUDr. Mašanom a jeho právnym zástupcom 8.11.2021 nemohlo dôjsť a pokiaľ by aj k nemu došlo, tak i právny zástupca žalobcu už 8.11.2021 musel vedieť, že prišiel do kontaktu s infekčnou osobou, a teda už sám bol povinný ísť do karantény od 8.11.2021.

Je potrebné prisvedčiť i právnemu názoru žalovaného, podľa ktorého sa návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podáva výlučne z dôvodu, ak žalobca, prípadne jeho právny zástupca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškali pojednávanie vo veci, pričom týmto ospravedlniteľným dôvodom môže byť v zmysle ustálenej judikatúry výlučne len náhla, vopred nepredvídateľná skutočnosť, ktorá by navyše objektívne bránila žalobcovi včas ospravedlniť neúčasť na predmetnom pojednávaní.

Je potrebné prisvedčiť i tvrdeniu žalovaného, podľa ktorého bolo pojednávanie otvorené o niečo neskôr. V danom prípade ide o chybu v písaní v záhlaví zápisnice o pojednávaní. Pojednávanie bolo otvorené o 09.25 hod. pre meškanie zákonného sudcu. Táto okolnosť je však vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti bez právneho významu, keďže, vychádzajúc z úradného záznamu z 12.11.2021, je zrejmé, že asistentka právneho zástupcu žalobcu telefonicky kontaktovala asistentku senátu 8Cb 12.11.2021 o 09:40 hod. Aplikujúc závery ustálenej rozhodovacej praxe súdov, podľa ktorej za včasné ospravedlnenie neúčasti sporovej strany na pojednávaní možno považovať len také ospravedlnenie, ktoré bolo súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania, je z uvedeného zrejmé, že žalobca, ani jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili včas.

V danom prípade je taktiež nepochybné, že elektronický spis je sprístupnený žalobcovi i jeho právnomu zástupcovi. Je tak dôvodná i obrana žalovaného, podľa ktorej museli obaja už 12.11.2021, alebo najneskôr 13.11.2021 vedieť, že spor bol rozhodnutý rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

Pokiaľ je skutočne pravdou, že právny zástupca telefonoval na súd, tak ako advokát, ktorý má povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, by sa o tejto skutočnosti, t.j. že predmetná vec bola rozhodnutá rozsudkom pre zmeškanie, dozvedel už 12. novembra 2021 a nepodával by návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie prípisom z 21.12.2021, t. j. po cca 41 dňoch od vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie.

Civilný sporový poriadok stanovuje zákonnú prekluzívnu lehotu na uplatnenie návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku. Táto je viazaná na moment subjektívnej vedomosti o kontumačnom rozsudku. Zachovanie tejto lehoty je sporová strana (v danom prípade žalobca) povinná preukázať priamo v návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku. Ak túto povinnosť opomenie, súd ju nevyzýva na dodatočné preukázanie zachovania lehoty (žalobca má byť poučený už priamo v kontumačnom rozsudku) (pozri komentár k ustanoveniu § 277 CSP na str. 1006, marg. č. 4 a k ustanoveniu § 281 CSP „Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. BECK, 2016, 1540 s.).

Z poučenia v rozsudku č.k. 8Cb/50/2019-178 z 12.11.2021 je nepochybné, že o tomto práve bol žalobca riadne poučený. Na vyjadrenie žalovaného v časti, v ktorej namietol, že návrh na zrušenie rozsudku v zákonom stanovenej lehote podaný nebol, žalobca ani jeho právny zástupca nereagoval. Preto súd uzavrel, že už aj len z tohto dôvodu možno považovať návrh na zrušenie rozsudku za návrh podaný po uplynutí lehoty podľa ustanovenia § 281 ods. 2 CSP.

Z vyššie uvedených dôvodov tak súd dospel k záveru, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu je v danom prípade nedôvodný, a preto bol zamietnutý.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), d), e), g), h) CSP a poukázal na to, že bol z rozhodnutia ošetrujúceho lekára umiestnený do domácej karantény 8.11.2021 pre podozrenie z ochorenia A.. Stretnutie s právnym zástupcom sa uskutočnilo 8.11.2021 v ranných hodinách, čiže pred rozhodnutím lekára na základe až následne oznámených príznakov žalobcu. Zistenie ochorenia A. bolo diagnostikované na základe objednaného testovania z 8.11.2021, ktoré sa reálne uskutočnilo podľa určeného poradia 11.11.2021. Nie je pravdou, že sa právny zástupca zákonným spôsobom neospravedlnil. Hneď po telefonickom oznámení žalobcu sa pokúšal túto informáciu oznámiť súdu, čo sa

podarilo až asistentke JUDr. Kollára – právneho zástupcu. Určite to bolo okolo 09.00 hod., čiže v určenom termíne pojednávania.

Žalobca pri svojej námietke, že pojednávanie trvalo 55 minút vychádzal z obsahu zápisnice o pojednávaní z 12.11.2021. Súd prvej inštancie v bode 18 odôvodnenia uznesenia spochybňuje zákonnosť procesného postupu sudcu, lebo uviedol nepravdivé skutočnosti o začiatku pojednávania až od približne 09.30 hod., pričom zápisnica z pojednávania je verejnou listinou, preto okolnosti v nej uvedené musia byť záväzné a objektívne zaprotokolované. Ide teda o hrubé porušenie zákona.

Ako vyplýva zo zápisnice, pojednávanie bolo skončené o 09.55 hod. a z úradného záznamu na č.l. 177 vyplýva, že asistentka sudcu dňa 12.11.2021 o 09.50 predložila tento záznam zákonnému sudcovi počas pojednávania. Tvrdenia o nedoručení ospravedlnenia právneho zástupcu nemôžu objektívne obstáť aj preto, že samotný súd spochybnil uskutočnenie pojednávania konštatovaním, že bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie a je evidentné, že sa nepojednávalo vôbec.

Z uvedeného vyplýva, že pojednávanie 12.11.2021 bolo uskutočnené v rozpore s príslušnými ustanoveniami CSP.

Rozsudok pre zmeškanie bol doručený 10.12.2021. V zmysle poučenia súdu boli v zákonnej lehote podané obidve podania. Je irelevantné sa zaoberať polemikami súdu o zmeškaní lehoty žalobcu.

Súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi riadny prístup k súdu a právo na nezávislý a nestranný súd. Okresný súd na jednej strane súhlasil s návrhom pripojiť ako dôkaz spis Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 8Cb/26/2013 za účelom doplnenia dokazovania na pojednávaní 6.8.2021, a preto odročil pojednávanie na 12.11.2021. Napriek takejto potrebe dokazovania však súd vyhovel návrhu žalovaného a vyhlásil 12.11.2021 rozsudok pre zmeškanie. Takýto nezákonný postup treba považovať za porušenie zásady rovnosti zbraní a vynesené rozsudok je prekvapivým rozhodnutím. Nevykonanie tohto dôkazu v podobe oboznámenia spisu 8Cb/26/2013 je nezákonným zvýhodnením žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie navrhol uznesenie ako vecne správny potvrdiť.

V následných vzájomných vyjadreniach (§ 374 ods. 1, 2 CSP) zotrvali strany na svojich doterajších stanoviskách.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Súd prvej inštancie nezistil všetky okolnosti právne významné pre rozhodnutie o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu a vo veci nesprávne rozhodol.

V prejednávanej veci bolo preukázané ospravedlnenie sa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní 12.11.2021, ktoré bolo predložené zákonnému sudcovi asistentkou o 09.50 hod. uvedeného dňa, pričom pojednávanie bolo skončené o 09.55 hod., teda súd prvej inštancie toto ospravedlnenie dostal ešte pred rozhodnutím vo veci. Okolnosť, že toto ospravedlnenie nebolo súdu prvej inštancie doručené pred začatím pojednávania nie je natoľko právne významná, pretože ide o vec, v ktorej konanie prebieha už dlhší čas (žaloba bola podaná 6.11.2019, pričom vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie). Aj pojednávanie, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom pre zmeškanie,

bolo nariadené za účelom ďalšieho dokazovania v podobe oboznámenia advokátskeho spisu. Navyiac v prejednávanej veci bolo už o časti predmetu konania rozhodnuté tak, že súd schválil zmier medzi sporovými stranami, pokiaľ ide o sumu 3.145,39 eur s prísl. (uznesenie č.k. 8Cb/50/2010-160 z 2.6.2021). Predmetom konania tak zostala suma 1.089,52 eur.

Ako bolo vyššie uvedené doktrína (pod týmto pojmom treba chápať odborné články právnickej verejnosti, ale aj komentáre rozhodujúcich a nosných kódexov, vrátane komentára k CSP) označuje za včasné ospravedlnenie len také ospravedlnenie, ktoré je doručené pred začatím pojednávania, čo sa v danom prípade nestalo. Táto okolnosť, však nemôže byť vykladaná formalisticky, ak konanie prebieha taký dlhý čas na súde prvej inštancie a vo veci prebehol už celý rad procesných úkonov. Navyiac právny zástupca žalobcu poukázal na svoj zlý zdravotný stav v deň pojednávania a obavy z možného nakazenia COVIDOM-19, pričom žalobca preukázateľne týmto ochorením postihnutý bol a so svojím právnym zástupcom sa stretol v čase, keď ešte o tejto diagnóze nevedel.

To znamená, že v zmysle § 277 ods. 2 CSP je v prejednávanej veci možné konštatovať existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania pojednávania zo strany právneho zástupcu žalobcu, t.j. pojednávania na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

V tomto kontexte treba tiež zvažovať povinnosti, ktoré súdom v civilnom sporovom konaní ukladajú Základné princípy CSP, najmä Čl. 2, z ktorého vyplýva, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, čo sa v danom prípade nestalo so zreteľom na príliš formálny výklad súdu prvej inštancie ustanovení o rozsudku pre zmeškanie žalobcu.

Z pohľadu konštatovaní odvolacieho súdu nie je taktiež právne významné zisťovanie, kedy mal možnosť žalobca alebo jeho právny zástupca zistiť z elektronického spisu, že 12.11.2021 bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie. Nie je vylúčené, že tak žalobca ani jeho právny zástupca tento elektronický spis nekonzultovali (nenahliadli doň), a preto nie je namieste zbaviť žalobcu lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v tom zmysle, aby táto nemala byť počítaná od doručenia rozsudku pre zmeškanie.

Nesprávne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol, a preto postupom podľa § 388 CSP odvolací súd uznesenie zmenil a zrušil rozsudok pre zmeškanie vydaný súdom prvej inštancie, pretože existuje ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý právny zástupca žalobcu sa nedostavil na uvedené pojednávanie dňa 12.11.2021 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Vec sa tak vracia do štádia prvoinštančného konania, v ktorom súd bude pokračovať v konaní a vykoná dokazovanie o zvyšku žalobcom uplatneného nároku v závislosti na návrhoch sporových strán.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).